

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารวิทยาลัยสังกัด
อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวศศิณี ชนะราวี

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: พระครูมนูญธรรมธาดา, ดร. พธ.บ., ศษ.ม., ปร.ด.

: ดร.วิโรจน์ พรหมสุด พธ.บ., สว.ม., ปร.ด.

วันสำเร็จการศึกษา : ๓ มีนาคม ๒๕๕๙

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารวิทยาลัย สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ๒) เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศ อายุ ขนาดวิทยาลัย และประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ๓) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารวิทยาลัย สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ครูที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าแผนกและหัวหน้างานสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน ๑๘๖ คน โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางYule และMogan เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามประเภทคำถามปลายปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, สถิติที (t-test), ค่าF-test และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่วิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD.)

ผลการวิจัยพบว่า

๑. การบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงจากมากไปหาน้อย ด้านการออกจากราชการ ด้านวินัยและการรักษาวัฒนธรรม การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ การวางแผนกำลัง และการกำหนดตำแหน่ง ด้านการสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง

๒. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารวิทยาลัย สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าเพศและขนาดวิทยาลัยต่างกัน มีการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนอายุและประสบการณ์ที่ต่างกันไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราชพบว่า ด้านที่มีความถี่มากที่สุดคือ ด้านการวางแผนกำลังและการกำหนดตำแหน่งกล่าวคือ การสำรวจอัตรากำลังที่มีอยู่ในปัจจุบันวางแผนขออัตรากำลังในอนาคต การกำหนดนโยบายระเบียบหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลที่ถูกต้องและชัดเจนและการทำงานตามคุณวุฒิ